

iske lande har bygget på det kristne værdigrundlag i hundreder af år.

Vil fru Gitte Seeberg og De Konservative være med til sammen med en række andre europæiske lande at arbejde for, at dette fundament, hele dette værdigrundlag, som vi har bygget på i århundreder, skal skrives ind i EU-traktaten, eller betyder dette grundlag heller ikke noget for De Konservative?

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Først til hr. Peter Skaarup om vores gamle oplæg fra 1995: Jeg kan bekræfte, at det fortsat er konservativ politik, og jeg har også forstået, at det vil man arbejde på fra udenrigsministerens side, at formandskaberne går på skift. Men det er jo klart, at det er et ønske; vi må jo så se, hvordan det går med det.

Til hr. Claus Larsen-Jensen: Det er rigtigt, og det var egentlig også det, min kommentar til hr. Langballe var, at havde Danmark været fuldt ud med på alle områder, jamen så havde vi jo også haft muligheden for de sidste 10 år eller 11 år at påvirke beslutningsprocessen i EU, og så havde vi måske også haft mulighed for, at de regler, som indtil videre er blevet vedtaget, og har udsigt til at blive vedtaget, havde lignet de danske regler mere, end de gør i dag.

Men vi har ikke været med, og vi har ikke haft mulighed for at påvirke det, og derfor er der på enkelte områder nogle forskelle, bl.a. på familiesammenførbingsdirektivet. Det er jo en af grundene til, at vi i fællesskab nu har et ønske om, at regeringen forsøger at forhandle en ordning hjem, som ligner den britisk-irske model.

Endelig til fru Tove Videbæk: Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at en sammenblanding af kristendom eller religion og politik ikke hører hjemme i EU's præambel. Der er i Traktaten henvisninger til det kristne grundlag, men jeg mener ikke, at EU bør være et projekt alene for de kristne. EU er et helt andet projekt. Det baserer sig på andre ting og på andre værdigrundlag, som ikke nødvendigvis bør være religiøse. Der bør være mulighed for at have den religiøse overbevisning, som man måtte have.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der yderligere to spørgsmål. Det er hr. Jesper Langballe og derefter hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Gitte Seeberg siger, at hvis Danmark ikke havde fået sit retlige forbehold i 1992, så var det ikke bare Danmark, der havde nydt godt af den nye, stramme udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti sammen har lavet; så havde det været hele Europa. Så havde Danmark øvet en så kæmpemæssig indflydelse i Europa, at hele Europa var nået lige så langt i stramminger, som vi er.

Jeg kan huske på et tidspunkt, at statsministeren i en spørgetid her i salen blev spurgt af venstrefløjten, hvordan det kunne hænge sammen, at man gerne ville have det retlige forbehold afskaffet, men samtidig havde Danmark indført en 24-års-regel med hensyn til ægteskabsfamiliesammenføring, mens Europa havde en 21-års-regel. Så svarede statsministeren: Jamen det er jo derfor, det ville have været så vigtigt, at vi kunne være fuldt ud med, for så kunne vi have gjort vores indflydelse gældende i Europa.

Jeg kunne se på statsministeren, at det troede han ikke rigtig selv på, at vi skulle have en så kolossal indflydelse på de andre lande.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Det står ethvert medlem frit for at se på statsministeren, men det er også vigtigt at se på den røde lampe.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da glad for, at fru Gitte Seeberg – og kan jeg forstå vel regeringen – arbejder for, at formandskaberne fortsat går på skift. Det synes jeg er spændende nyt, for det, der er sagt fra regeringens side indtil nu, er jo, at regeringen accepterer det resultat, konventet er nået frem til.

I konventet tales der ikke længere om, at ledelsen af Det Europæiske Råd foretages af skiftende formandskaber. Der står meget klart i art. 21, hvordan det foregår. Der står også meget klart, hvad Det Europæiske Råds formand, altså præsidenten, EU-præsidenten, skal. Han skal lede Det Europæiske Råds arbejde og give impulser hertil.

Kl. 13.00

Så mit spørgsmål til fru Gitte Seeberg går altså på: Når man nu siger, at man vil arbejde for skiftende formandskaber, og også Danmark måske kunne blive formandsland i fremtiden, hvordan har man så tænkt sig at placere den europæ-